

Nogen, der veed, hvorledes Forholdene i saa Henseende ville see ud om 5 Aar, kan Nogen vide, hvorledes Regjeringen eller Landstinget, ja selv Folkethinget, da tænker? Kunne ikke netop de, der ønske en folkelig Udvikling, snarere til den Tid have en Støtte i de Principer, der ligge i denne Lov, end de, der ønske en Udvikling i anden Retning? Jeg kan forstaae, at de, der ville gjøre alt Muligt for at kaste Loven, og som sige: Lad os hellere blive i det gamle Virvar, at de ogsaa kunne ønske at stemme for en saa svævende Tilstand, som der ligger i Forslag b, men jeg kan ikke forstaae, at de, der i det Hele hylde de Principer, som ere nedlagte i den nu gjennembearbejdede Lov, og som hylde den Udvikling i folkelig Retning, der utvivlsomt er det Væsentligste i Loven i Sammenligning med den bestaaende Tilstand, kunne ville gjøre Forslag b til en Betingelse for overhovedet at gaae ind paa Loven, thi de kunne, som sagt, ligesaagodt, ja snarere, om 5 Aar finde en Støtte i Loven som de, der ønske en modsat Udvikling.

P. Olsen: Jeg tilstaaer, at for mig staaer Sagen paa en Maade, der er aldeles modsat den, det ærede Medlem, som nu talte, vilde gjøre gjældende, thi for mig staaer den saaledes, at de, der virkelig ønske, at der skal gjøres et Forsøg med den, maae stemme for Forslaget under b.; dets Vedtagelse vil være en stor Beroligelse for Mange, der, som vi allerede have hørt, i modsat Fald ikke ville kunne stemme for Loven. Jeg hører ikke til dem, der ønske at berede denne Sag Banstueligheder, eller som, hvis Forslaget under b. forkastes, tør eller ville stemme imod Loven. Jeg har store Betænkeligheder ved den, fordi den indeholder saa Meget, hvorom den ærede Ordfører ganske rigtigt sagde, at der derved stables saamange nye Forhold, og derfor ønsker jeg, at der nu maa gjøres et Forsøg, men ogsaa kun et Forsøg. Jeg seer ingen Banstueligheder ved, at Loven om 5 Aar ikke gjælder længer, thi jeg er fuldt overbevist om, at

naar man har faaet den Erfaring, at de Bestemmelser, den fører ud i Livet, ere sunde, gode og praktiske, ville Repræsentationen og Regjeringen enes om at holde paa disse Bestemmelser, men, skulde det Modsatte vise sig, er det en Beroligelse, at man veed, at Loven virkelig skal tages under ny Behandling. Det kunde imidlertid være, at dette slet ikke vilde skee, selv om Forslaget under a. vedtoges. Den ærede Ordfører sagde ganske rigtigt, at Forskjellen mellem de to Forslag var, om man skulde holde sig til de Forbilleder, man havde med Hensyn til Revisionen af Lønningslovene, eller ikke, men netop, naar vi see hen til Lønningslovenes Revision, forekommer det mig, at man maa være meget betænkelig ved at indsætte noget Saadant som det, der indholdes i Forslaget under a. Jeg skal saaledes gjøre de ærede Herrer opmærksomme paa, at der i Slutningen af Loven om den kjøbenhavnske Bestatning staaer, at visse Bestemmelser i den skulle være underkastede en Revision inden Udgangen af Aaret 1864, men nu ere vi ikke saa kort inde i Aaret 1867, uden at der er gjort noget alvorligt Forsøg paa at gennemføre denne Lovbestemmelse. Der er ganske rigtigt forelagt Rigsdagen et Lovforslag om en Revision, men dette kom ikke videre, end at der blev nedsat et Udvalg, som gjorde Forslag til temmelig betydelige og indgribende Forandringer, og der er ikke siden den Tid forelagt Rigsdagen noget Forslag om en ny Revision. Vi have tværtimod for ikke længe siden hørt den ærede Indenrigsminister udtale sig paa en Maade, som om han antog, at det virkelig var en Fyldestgjørelse af den nævnte Bestemmelse i Loven af 1861, at et saadant Lovforslag har været forelagt, skjøndt det ikke engang naaede at komme til anden Behandling i Folkethinget, end sige videre. Deraf seer man, hvor betryggende saadanne Bestemmelser ere. Naar der har været forelagt Folkethinget Forslag til en Revision, som ikke er kommen videre end til første Behandling og i et Udvalg, kan Regjeringen dog troe, at en Revision har